

P

Persones >
Societat

kioscoprensaiberica#hlopez@elperiodico.com

ALBERTO VILA

ITB

«La llei ho estandarditza tot, però cada sector té una realitat; no és el mateix l'electricitat o l'hostaleria que la informàtica»

MERITXELL MANYOSES

ITAEB

«Hi ha llocs on, per política d'empresa, només agafen estudiants en pràctiques de graus superiors»

NACHO SEQUEIRA

FUNDACIÓ ÈXIT

«S'amplia la bretxa entre joves amb família amb contactes i els que no tenen xarxa»

EDUCACIÓ

En el grau mitjà d'Informàtica, la meitat dels alumnes fan les pràctiques en els mateixos instituts per falta d'opcions externes. «A les famílies ens demanen que busquem les pràctiques als nostres fills», denuncien els pares.

La dificultat per trobar empreses alenteix la formació professional dual

HELENA LÓPEZ
Barcelona

La implantació de la formació professional dual, requerida per llei, avança a Catalunya a menys velocitat del que caldria per la dificultat que hi ha de trobar empreses que vulguin participar en aquest model formatiu en què els estudiants desenvolupen a les empreses una part de la formació.

Hi ha unanimitat en el fet que, tot i que varia molt segons la família professional i el territori, el gruix del problema és trobar pràctiques per als alumnes dels cicles de grau mitjà, entre altres coses pels prejudicis cap als estudiants més joves, majoritàriament menors d'edat acabats de sortir de l'ESO. Un bon nombre d'empreses no volen estudiants sense una formació més especialitzada, sinó que busquen –i és raonable– alumnes més formats i grans.

I això topa frontalment amb el currículum de la nova llei de l'FP, que preveu 500 hores de pràctiques, una xifra impossible de concentrar en un sol curs. Per això, molts instituts es veuen obligats a començar aquestes pràctiques a primer, quan els alumnes amb prou feines tenen 17 anys i gens de formació. Un context que, en el cas concret del sector de la informàtica, fa que més de la meitat dels alumnes de graus mitjans acabi fent les pràctiques d'ajudant de manteniment informàtic als mateixos centres educatius, segons revela Alberto Vila, director de l'Institut Tecnològic de Barcelona

(ITB), que reclama un replantejament. «La llei ho estandarditza tot, però cada sector té una realitat; no és el mateix l'electricitat o l'hostaleria, en què les pràctiques de grau mitjà sí que funcionen, que la informàtica», afirma.

«Hi ha llocs on, per política d'empresa, només agafen estudiants en pràctiques de graus superiors, i aquí hi tenim un problema», assenyalava Meritxell Manyoses, coordinadora de formació en centres de treball de l'Institut de Tècniques Audiovisuals i de l'Espectacle de Barcelona (ITAEB), que també planteja la qüestió territorial. En el seu segment sobretot, la situació es complica molt fora de Barcelona, on es concentra la majoria del sector.

Aquesta dificultat per trobar pràctiques especialment en les franges menys qualificades també és percebuda per les famílies amb fills en graus mitjans, que sovint són convidats pels centres a buscar algun lloc on els joves puguin fer les pràctiques, cosa que consideren inadmissible.

«No pot ser que es plantegi una cosa com aquesta a les famílies, ni de manera directa ni indirecta; mostra la falta de planificació», assenyalava una mare que es va trobar aquesta situació en la presen-

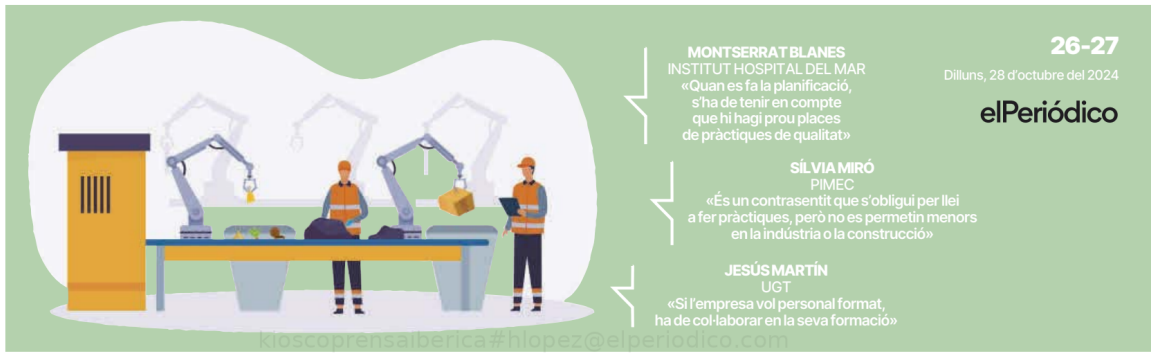
tació d'un PFI a Barcelona. «Aquesta qüestió ens preocupa perquè, una vegada més, ampliarà les desigualtats i la bretxa formativa entre els joves amb famílies amb contactes i els joves sense xarxa», apunta Nacho Sequeira, director general de la Fundació Èxit, que assenyalava que es tracta d'una bona llei, però hi ha molts interrogants sobre com es podrà portar a terme.

Manu Mitru

Una aula dedicada a la formació professional a l'Institut Tecnològic de Barcelona (ITB), en una imatge d'arxiu.

kioscoprensaiberica#hlopez@elpe

Aquest any els centres educatius estan a cavall de les dues lleis: els alumnes de primer comencen amb la nova i els de segon acaben la formació amb l'antiga. La principal novetat de la nova llei és que converteix tota l'FP en dual, si bé amb dues versions: la dual general i la intensiva.

La primera inclou 500 hores de pràctiques no remunerades, i la segona, 700 com a mínim de remunerades. Això, segons assenyalava Jesús Martín, responsable a Catalunya de la formació professional de la UGT, planteja un altre risc: que les empreses optin només per la general, no remunerada. «El nostre missatge com a sindicat és que, si l'empresa vol personal format, ha de col·laborar a l'hora de formar-lo. Fa falta que l'empresa s'hi impliqui i que el departament augmenti el nombre de prospectors per buscar aquestes pràctiques», assenyalava Martín.

FP sanitària

Montserrat Blanes, directora de l'Institut Hospital del Mar, malgrat apuntar que en l'FP sanitària el canvi de llei no s'ha notat gaire –en la seva especialitat, amb l'anterior ja feien 500 hores de pràctiques–, alerta que, quan es fa la planificació, s'ha de tenir en compte no només la demanda, sinó també que hi hagi prou places de pràctiques de qualitat.

«No podem anar obrint places d'FP sense tenir en compte això», adverteix Blanes, que assegura que reben trucades d'alumnes que han estudiat online en instituts privats, als quals només els falten les pràctiques i es volen matricular tan sols d'aquestes pràctiques, o d'estudiants preguntant que si es matriculen al centre els buscarem les pràctiques o se les hauran de buscar ells.

«No és el nostre cas: aquí tots els estudiants tenen pràctiques, però aquestes consultes ens fan veure què passa a fora i

El nou Institut de Tècniques Audiovisuales i de l'Espectacle de Barcelona (ITAEB) ofereix a l'alumnat formació pràctica al TNC, l'Orfeó Martinenc o la cèlebre sala de concerts d'Almagüvers.

Classe a Razzmatazz amb el tècnic de so de Bad Gyal

Al Roc se li dibuixa un somriure a mig camí entre la sorpresa i l'admiració mentre escolta el seu tutor, Jaume Fernández, explicar que és el cap d'àudio de Razzmatazz «des de l'etapa de Zeleste», a més de tècnic de so de les gires de Bad Gyal i Love of Lesbian, o tècnic substitut, per exemple, de Guillem Gisbert. Ho explica sense ànim de presumir ni d'impressionar el seu alumne –malgrat que, per la cara que fa, ho aconsegueix–, responent a una pregunta directa. A una altra pregunta, igual de directa, en aquest cas al Roc, el seu alumne –«¿Què et sembla fer les pràctiques a Razzmatazz i tenir algú com el Jaume de tutor?»–, el jove estudiant de segon curs del grau superior d'FP dual en Sonorització per a les Arts Escèniques, respon amb sinceritat: «Mola que flipes».

Fernández, que va entrar a treballar llavors a Zeleste amb els icònics Doctor Calypso, fa nou anys que és professor de so amb la mirada posada en crear planter, i el curs passat es va sumar a l'equip de l'Institut de Tècniques Audiovisuales i de l'Espectacle de Barcelona (ITAEB), escola pública que es va posar engegat aquell mateix any al Poblenou, juntament amb l'Institut TIC de Barcelona –el seu cosí germà–, i molt a prop de

H.L.
Barcelona

Razzmatazz.

Un institut que naixia fruit d'una llarga reivindicació de la indústria de la cultura i les arts escèniques de la ciutat. «Del TNC al Liceu o els festivals de música... feia molt temps que el sector demanava personal especialitzat», apunta Joan Pedroche, director de l'ITAEB, la cartera d'estudis del qual va des del cicle formatiu de grau mitjà de Vídeo, Discjòquei i So fins als graus superiors de Maquinària Escènica, Luminotècnia per a

les Arts Escèniques o Realització de Projectes Audiovisuales i Espectacles, i als batxillerats professionalitzadors d'Arts Escèniques i el Tecnològic Audiovisual (no pensats per fer a selecció, sinó per accedir amb una bona base a un grau superior).

Seguint la nova lògica de l'FP, que aposta per la formació dualitzada amb immersió en l'empresa, a més de la seva seu a Sancho d'Àvila, l'institut ofereix classes a les seus dels seus dos partners: el Teatre Nacional de Catalunya (TNC) i l'Orfeó Martinenc, i col·laboracions estables amb la Sala Beckett, Be-tevé, Nau Ivanow, el teatre Tantarantana i Razzmatazz.

Xifres d'inserció laboral

El centre acaba de començar el seu segon curs acadèmic, així que encara no n'ha sortit la primera promoció –a la qual pertany el Roc– i no en poden valorar el grau d'inserció, però sí que celebren els convenis firmats amb grans equipaments de la ciutat, i el paper, «la predisposició i l'empatia» de les entitats i centres culturals petits, remarca Meritxell Manyoses, responsable de la Formació en Centres de Treball de l'ITAEB, que agraeix també la predisposició de les ràdios municipals, «espais receptius a tot l'alumnat». ■

El tècnic de so i professor Jaume Fernández (dreta), al costat del Roc, un dels seus alumnes.

ens adverteixen de què pot passar si no es fa una bona planificació», diu la directora.

El paper de l'empresa

«El problema és que la nova llei de l'FP es va fer sense un consens amb el sector empresarial. Tu no pots convidar algú a sopar a casa d'algú altre sense consultar–l'hi. Feha falta un pacte amb l'empresa», assenyalava Martín.

En el sector empresarial, Silvia Miró, directora de l'àrea de treball de la Pimec, reivindica la voluntat de les empreses a participar en la formació. En relació amb els motius pels quals als instituts els costa tant trobar centres per oferir les pràctiques, Miró n'apunta uns quants. En el sector del metall,

Les empreses lamenten que la nova llei no es consensués amb elles

per exemple, hi ha dificultats per poder agafar alumnes de menys de 18 perquè la llei impedeix als menors utilitzar aquest tipus de maquinària. «És un contrasentit legislatiu que, d'una banda, s'obligui per llei a fer pràctiques i, de l'altra, no es permeti en tot allò que està vinculat a la indústria, el metall i la construcció», apunta.

Per facilitar l'accés dels estudiants a l'empresa, la directora de l'àrea de treball de la Pimec demana també que, a més del tutor de l'empresa i el tutor del centre, hi hagi una figura intermèdia, un tutor mancomunat, per facilitar la feina a les microempreses.

Sobre les mesures concretes perquè les empreses s'animin a acollir alumnes en pràctiques –ara per ara és voluntari–, Miró apunta a la introducció d'alguna mena d'incentiu, com «una ajuda a la formació». ■